

La *Patètica* de Txaikovski

Yuri Temirkanov & Leticia Moreno

DIMARTS, 23 DE MAIG DE 2017 – 20.30 h

Sala de Concerts

Leticia Moreno, violí

St. Petersburg Philharmonic Orchestra

Yuri Temirkanov, director

I

D. Xostakóvitx (1906-1975)

Concert per a violí n.º 1, en La menor, op. 99

38'

1. Nocturne: Moderato
2. Scherzo: Allegro
3. Passacaglia: Andante – Cadenza (attaca)
4. Burlesque: Allegro con brio - Presto

II

P. I. Txaikovski (1840-1893)

Simfonia n.º 6, "Patètica"

45'

1. Adagio – Allegro non troppo – Andante – Moderato mosso –
Andante – Moderato assai – Allegro vivo – Andante come prima –
Andante mosso
2. Allegro con grazia
3. Allegro molto vivace
4. Finale. Adagio lamentoso – Andante

Tots sou part del Palau

Mecenes Protectors

Media Partners

Col·laboradors

Aena — Aenor — Armand Basi — Autoritat Portuària de Barcelona — Bagués-Masriera Joiers — Coca-Cola — Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports — Col·legi de Farmacèutics de Barcelona — Deloitte — Esteve — Fundació Antiques Caixes Catalanes - BBVA CX — Fundació Castell de Peralada — Fundació Metalquímia — Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros. — Hoteles Catalonia — La Fageda — Loteria de Catalunya — Plusfresc — Quadis — Roca Junyent, S.L.P. — Saba Infraestructures, S.A. — Serunion

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. — Inclos Interiorisme, S.L. — Eurofirms ETT S.L.U. — Fundació Antoni Serra Santamans — Teatre Romea — Veolia Serveis Catalunya S.A.U.

Gràcies!

Mecenes d'Honor

Comentari

El concert d'avui ens presenta dues de les obres més emblemàtiques de la tradició simfònica russa. Tot i ser escrites en contextos ben diferents, les dues comparteixen el fet d'expressar amb màxima intensitat i emoció el moment vital del seu creador.

“L'estimo com no he estimat cap altra de les meves composicions. No exagero, tota la meua ànima està en aquesta simfonia”, diu Txaikovski de la seva *Sisena Simfonia*. El compositor morirà només nou dies després de dirigir-ne l'estrena. El motiu de la seva mort, oficialment atribuïda al còlera, ha estat objecte de controvèrsia. És força estesa i acceptada la hipòtesi d'un suïcidi com a resultat d'una depressió i de les dificultats de viure la seva homosexualitat en un entorn tan hostil com la Rússia tsarista.

La proximitat d'una mort voluntària força que el tema principal d'aquesta simfonia sigui la del comiat: dir adéu al món. Tanmateix, es tracta d'una simfonia sense text, i el propi Txaikovski va dir-ne: *“Hi ha un programa [una història, un relat] però és un secret que no sabrà ningú”*. Així doncs, per aproximar-nos més a l'obra no tenim més opció que analitzar-ne la música.

Estructurada en els tradicionals quatre moviments, el primer és el més llarg i complex. S'hi troba i s'hi reconeix fàcilment un tema principal d'enorme inspiració melòdica. Aquest tema és trist i nostàlgic, però alhora tranquil i consolador, fa de punt de trobada i refugi durant l'enorme agitació i desesperació cap a on ens condueix la música en diverses ocasions. Contrasta, amb l'intensíssim dramatismes del primer temps, un segon moviment molt amable que ens ha de recordar els valsos dels genials ballets d'aquest compositor. I contrasta, amb el dramatismes del primer i l'amabilitat del segon, el caire heroic i triomfal d'una brillant marxa amb final explosiu que és el tercer temps.

Però la gran innovació de la *Simfonia* rau en el quart temps. Txaikovski, el mag dels finals brillants, èpics, espectaculars, clou la seva darrera obra amb un temps lent, introspectiu i molt trist que acaba desapareixent en el no res. El tema principal d'aquest moviment ja no mostra refugi i consol (com el del primer temps) ni conté cap bri d'esperança. El final és, doncs, com volia Txaikovski, d'una tristesa infinita. La mort és a punt d'arribar.

S'ha dit que si Txaikovski hagués escrit només aquest últim temps, ja mereixeria passar a la història de la música. Al servei de la seva voluntat, Txaikovski canvia l'estructura tradicional de la simfonia; el moviment triomfal i teòricament conclusiu no és l'últim: la conclusió és un infinitament trist però bellíssim *adagio*. Mai ningú no ho havia fet abans i molts ho faran després: el més il·lustre, Gustav Mahler.

Xostakóvitx neix tretze anys després de morir Txaikovski. La vinculació entre els dos grans genis del simfonisme rus no és, per tant, personal, però sí musical. Un deixeble de Xostakóvitx (Yevlajon) recordava que el seu mestre deia sovint: *“Quan alguna cosa se'm resisteix, repasso una partitura de Txaikovski per veure com resol els problemes”*.

El *Concert per a violí* de Xostakóvitx no va ser escrit al final de la vida del compositor (és del 1947 i ell mor el 1975), però neix en un moment molt significatiu de la seva vida. Xostakóvitx va patir la “muntanya russa” de la bogeria del règim estalinista amb les seves purgues, deportacions i l'obsessió per controlar-ho tot, també la música.

Així, el compositor passava d'heroi nacional a témer per la seva vida en pocs mesos. Una rellevància especial va tenir la persecució de *“cosmopolites i formalistes”* que s'havien allunyat del *“poble”* i la *“Revolució”*. Des del 1946 fins a la mort d'Stalin, Xostakóvitx es veu obligat a escriure música d'acord amb les exigències del *“Règim”*; bàsicament bandes sonores de pel·lícules de propaganda i cantates que exaltessin la condició proletària. Però aquells anys Xostakóvitx escriu també quatre obres per posar al calaix, i això vol dir que les escriu per necessitat íntima, tot i desconèixer si les podrà escoltar mai.

Entre aquestes obres destaca el *Primer Concert per a violí*. Aquesta obra mostra, com cap altra, la necessitat de Xostakóvitx de sobreviure i expressar-se com a artista malgrat l'opressiu règim estalinista.

Més proper a una simfonia amb violí que a no pas un concert pròpiament dit, l'obra té quatre temps i segueix la successió lent-ràpid-lent-ràpid.

El primer temps és un “Nocturn” molt líric en què, en una atmosfera íntima, el violí expressa la seva tristesa però també la seva individualitat. El segon moviment és un endimoniat “Scherzo” en què, amb subtil ironia, sembla burlar-se del sistema. El tercer esdevé una “Passacaglia” en què el caràcter dramàtic del primer temps es transforma en positiu, gràcies a la calidesa de la vida que segueix (la família, els amics, les petites coses). Entre el tercer i el quart moviments hi ha una llarga *cadenza* de violí sol i és impossible no veure-hi la veu del compositor que resisteix i s'afirma. El quart temps, una “Burlesque” amb molta presència de música popular russa, és on l'optimisme s'acaba imposant.

Xostakóvitx haurà d'esperar set anys fins a poder treure l'obra del calaix i viure'n l'estrena a Sant Petersburg: l'any 1955. Des de llavors és considerada una de les seves peces més emblemàtiques i personals.

Són dues obres, la *Sisena* de Txaikovski i el *Primer Concert per a violí* de Xostakóvitx, que expressen la llibertat creativa al servei del compositor per posar de manifest dos dels elements més propis de la condició humana: la tristesa davant la mort (Txaikovski) i el desig de sobreviure i la llibertat de l'individu davant l'opressió del sistema (Xostakóvitx).

Joan Oller i Cuartero, director general de la Fundació Orfeo Català-Palau de la Música Catalana

Biografies

Leticia Moreno Violí

Estudià amb Zakar Bron a l'Escuela Superior de Música Reina Sofia de Madrid i a l'Escola Superior de Música de Colònia, i esdevingué el membre més jove de la Fundació Alexander von Humboldt. Ha guanyat concursos internacionals, com l'Szernyng, Concertino Praga, Novosibirsk, Sarasate i Kreisler.

Ser Echo Rising Star 2012 li va obrir les portes a les principals sales europees. Ha treballat amb directors de renom: Temirkanov, Salonen, Mehta, Eschenbach, Orozco-Estrada, Penderecki, Pons i Mena, entre d'altres. I amb la Simfònica de Viena, Filharmònica de Sant Petersburg, Nacional de Washington, Orquestra del Mariïnski, Maggio Musicale Fiorentino, Orquestra Filharmònica de Montecarlo, Orquestra Filharmònica de Luxemburg, Academy Saint Martin in the Fields, Joven Orquesta Simón Bolívar i les principals orquestres espanyoles i llatinoamericanes.

La temporada 2015-16 va fer gires per la Xina (Mahler Chamber Orchestra, Salonen), el Japó, i concerts amb la Royal Liverpool Orchestra, Royal Scottish National i a Sant Petersburg, entre altres actuacions. Aquesta temporada ha debutat amb la Royal Philharmonic, i ha ofert concerts amb l'Staatskapelle de Weimar, Orquestra Gulbenkian, RTE Dublín, una gira per Amèrica del Sud, i una altra amb la Joven Orquesta de Colòmbia amb Andrés Orozco-Estrada per Europa. Debutarà amb la WDR de Colònia, Orquestra Yomiuri de Tòquio i l'Orquestra Simfònica de Houston.

Col·labora amb Sol Gabetta, Bertrand Chamayou, Kirill Gerstein, Alexander Ghindin, Lauma Skride, Mario Brunello, Leonard Elschenbroich y Maxim Rysanov. Darrerament ha enregistrat dos CD amb DG: *Spanish landscapes* i el *Concert per a violí n.º 1* de Xostakóvitx amb la Filharmònica de Sant Petersburg (Temirkanov).

Toca amb un Nicolò Gagliano del 1762.

St. Petersburg Philharmonic Orchestra

La seva història comença amb el decret d'Alexandre III (1882) per crear el Cor de la Cort, reconvertit en orquestra a començament del segle XX. Ha ofert primeres audicions a Rússia de poemes simfònics de Richard Strauss, la *Primera* de Mahler, *Novena* de Bruckner i el *Poema de l'èxtasi* d'Skriabin. El 1917, com a orquestra estatal, va ser encapçalada per S. Koussevitzki. Ha col·laborat amb directors llegendaris: B. Walter, F. Weingartner, E. Kleiber, P. Monteux i O. Klemperer, i amb solistes com V. Horowitz i S. Prokófiev, que el 1918 va estrenar la *Simfonia Clàssica* de Prokófiev, i el 1826 la *Primera* de Xostakóvitx.

El 1938 es va iniciar el mig segle de l'era Mravinski, en què l'orquestra es va situar entre les més importants del món. El 1946 va fer el primer viatge a l'estranger, i posteriors actuacions als festivals europeus de més anomenada. L'aliança creativa única entre D. Xostakóvitx i E. Mravinski va fer que el compositor li dediqués la *Vuitena Simfonia*.

La música del segle XX té un paper rellevant en el seu repertori. Com a segon director de la formació s'alternen K. Sanderling, A. Jansons i M. Jansons; també l'han dirigida Z. Mehta, K. Masur, E. Svetlanov, G. Rozhdestvenski, i compositors com Britten, Copland, Lutoslawski, Berio i Penderecki. Hi col·laboren regularment els solistes, com I. Stern, S. Richter, E. Gilels, E. Virsaladze, G. Sokolov, N. Gutman i V. Spivakov...

Yuri Temirkanov hi està al capdavant des del 1988, tot rebent els elogis més entusiastes de la crítica mundial, que en remarca la personalitat i la identitat. A més, el seu repertori ha estat constantment actualitzat amb obres noves, com les primeres audicions a Rússia d'*Interrupted Song* de Nono i el *Requiem polonès* de Penderecki.

La temporada 2015-16 va actuar a La Scala de Milà, Accademia di Santa Cecilia de Roma, Royal Albert Hall de Londres, Auditorio Nacional de Madrid, Concert Hall de Pequín i Suntory Hall de Tòquio. I l'agenda d'aquesta temporada inclou gires per França, Suïssa, Holanda, el Regne Unit, Espanya i els Estats Units. En són directors convidats M. Janowski, T. Sanderling, J-C. Casadesus, I. Marin, A. Titov i F. Korobov; i els solistes J. Fischer, S. Khachatryan, A. Baranov, S. Dogadin, A. Knyazev, R. Buchbinder, D. Matsuev, B. Berezovsky, N. Lugansky, M. Kultyshev i O. Petrova.

Yuri Temirkanov Director

És director artístic i musical de la Filharmònica de Sant Petersburg des del 1988. "*El seu art de dirigir és com una immersió màgica en un món que semblava haver-se perdut per sempre*" («Le Monde», 2012). La seva agenda artística enguany inclou actuacions amb les orquestres de Baltimore, Accademia di Santa Cecilia de Roma, La Fenice de Venècia i London Philharmonic.

Ha treballat amb la Royal Philharmonic Orchestra, primer com a principal director convidat (1979-1998) i com a director principal des del 1992. També va ser principal director convidat de la Dresden Philharmoniker (1992-1997) i de la Simfònica de la Ràdio Danesa (1998-2008).

Des de sempre, la seva veritable llar ha estat Sant Petersburg, ciutat que l'ha vist encimbellar-se en l'art de la direcció. Va debutar-hi el 1967, com a postgraduat del Conservatori de Leningrad i després de guanyar tots els premis de direcció del país als 28 anys. Un any després ja es posà al capdavant de la seva orquestra pròpia, la Filharmònica de Leningrad (actualment Simfònica de Sant Petersburg), tot obtenint un gran prestigi i actuant al Carnegie Hall de Nova York i Concertgebouw d'Amsterdam, entre altres escenaris.

Director artístic i principal del Teatre Mariïnski (1976-1988), hi dirigí òperes destacades de Txaikovski, Prokófiev, Petrov i Sxedrín i empenquè gires pels Estats Units, el Japó i Europa.

"*Allò més important en la meua orquestra és que els músics vénen a treballar amb mi no pas per diners, sinó per servir una causa*", ha afirmat en alguna ocasió Temirkanov, en una col·laboració creativa que ja suma més d'un quart de segle, que es veu enriquida amb concerts en molts països i a les sales més emblemàtiques (Carnegie Hall de Nova York, Barbican Hall de Londres, Philharmonie de Berlín, Musikverein de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam...). I que la temporada 2015-16 va incloure actuacions a Itàlia, França, Espanya, el Regne Unit, Suïssa, Romania, el Japó i la Xina, i als Proms de la BBC, Festival de Lucerna i Festival George Enescu de Bucarest.

Els cicles regulars de l'Orquestra són oferts a la Gran Sala de la Filharmònica de Sant Petersburg. Enguany especialment amb música de Brahms, i també de Ravel, Bruckner, Sxedrín, Txaikovski, Rachmàinov, Stravinski, Prokófiev, Xostakóvitx i Khatxaturian.

Discografia

D. Xostakòvitx: *Concert per a violí n.º 1, en La menor, op. 99*

Leticia Moreno, violí. St. Petersburg Philharmonic Orchestra. Yuri Temirkanov, director. Deutsche Grammophon.

David Oistrakh, violí. New York Philharmonic Orchestra. Dmitri Mitropoulos, director. Sony.

Lisa Batiashvili, violí. Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks. Esa-Pekka Salonen, director. Deutsche Grammophon.

Leonidas Kavakos, violí. Mariinsky Orchestra. Valery Gergiev, director. Mariinsky.

Viktoria Mullova, violí. Royal Philharmonic Orchestra. André Previn, director. Decca.

Daniel Hope, violí. BBC Symphony Orchestra. Maksim Xostakòvitx, director. Warner.

Lydia Mordkovitch, violí. Scottish National Orchestra. Néeme Järvi, director. Chandos.

P. I. Txaikovski: *Simfonia n.º 6, en Si menor, "Patètica"*

St. Petersburg Philharmonic Orchestra. Yuri Temirkanov, director. RCA/Sony.

Leningrad Philharmonic Orchestra. Ievgueni Mravinski, director. Deutsche Grammophon.

New York Philharmonic Orchestra. Leonard Bernstein, director. Deutsche Grammophon.

Philharmonia Orchestra. Otto Klemperer, director. Emi.

Münchener Philharmoniker. Sergiu Celibidache. Emi.

Berliner Philharmoniker. Herbert von Karajan. Deutsche Grammophon.

Royal Concertgebouw Orchestra. Bernard Haitink, director. Philips.

Chicago Symphony Orchestra. Claudio Abbado, director. Sony.

Czech Philharmonic Orchestra. Semyon Bychkov, director. Decca.

The City of Birmingham Symphony Orchestra. Andris Nelsons, director. Orfeo.

London Symphony Orchestra. Igor Markevitch, director. Philips.

Wiener Philharmoniker. Lorin Maazel, director. Decca.

Aquell any...

1893

Música Piotr Ílitx Txaikovski dirigeix el mateix a Sant Petersburg l'estrena de la seva *Simfonia núm. 6*, pocs dies abans de morir. Coneguda amb el sobrenom de "Patètica" –sembla que la proposta va ser del germà del compositor, Módest–, és una de les composicions més emotives del músic rus.

Història Coincidint amb la inauguració de la temporada del Gran Teatre del Liceu, i després de l'inici del segon acte d'una representació de *Guillem Tell* de Rossini, l'anarquista Santiago Salvador llança dues bombes a platea des del cinquè pis del teatre, una de les quals esclata i provoca una vintena de morts.

Art L'artista noruec Edvard Munch pinta *Serik (El crit)*, la seva obra més coneguda. S'hi pot observar una persona en primer pla, deformada, que crida angoixada mentre s'agafa el cap amb les mans. La resta del paisatge sembla que s'encomana d'aquesta angoixa. Munch va fer fins a quatre versions del quadre.

Cultura S'estrena a París, al Théâtre des Bouffes-Parisiens, *Pelléas et Mélisande* de Maurice Maeterlinck. L'obra tracta d'un drama, la història d'amor, difícil i plena d'entrebancs, dels seus protagonistes. Diversos compositors van interessar-se en el text, i així Debussy en va fer una òpera, i Fauré, Schönberg i Sibelius, música orquestral.

Ciència El mecànic i inventor Whitecomb L. Judson patenta el primer model de cremallera conegut. El dispositiu, encara rudimentari, està pensat inicialment per tancar botes altes i substituir així els cordons llargs. La presentació pública del nou invent es fa a la Fira Universal de Chicago, celebrada aquell mateix any.

1955

S'estrena a la Unió Soviètica, concretament a la ciutat de Sant Petersburg (aleshores anomenada Leningrad), el *Concert per a violí i orquestra núm. 1* de Dmitri Xostakóvitx. El solista és David Oistrakh, a qui li és dedicada l'obra, acompanyat de l'Orquestra Filharmònica de Leningrad, dirigida per Ievgueni Mravinski.

Es constitueix el Pacte de Varsòvia (Tractat d'Amistat, Col·laboració i Assistència Mútua), una aliança militar impulsada per la Unió Soviètica i integrada per països comunistes de l'Europa de l'Est, per fer front a un possible atac de l'OTAN. Estarà en vigor fins al 1991, moment en què serà dissolta.

Pablo Picasso treballa en *Les femmes d'Alger*, sèrie de variacions –una quinzena de pintures i molts dibuixos– amb la qual vol retre homenatge a un dels grans mestres del passat: Eugène Delacroix i el seu quadre *Femmes d'Alger dans leur appartement (Les dones d'Alger al seu pis)*, del 1834.

La novel·la *Incerta glòria* de Joan Sales guanya el Premi Joanot Martorell (a partir del 1960 serà el Premi Sant Jordi). L'obra es publicarà l'any següent i esdevindrà l'obra més important del seu autor. Se n'han fet adaptacions per a la ràdio, el teatre i recentment també per al cinema.

Mor a Londres, als 73 anys, el científic i professor universitari escocès Alexander Fleming. Se'l recorda especialment pel seu descobriment de la penicil·lina i el lisozim. L'any 1945 havia rebut el Premi Nobel de Medicina o Fisiologia, compartit amb els seus col·legues Ernst Boris Chain i Howard Walter Florey.

FESTIVAL CASTELL PERALADA

Juliol-Agost 2017

El clàssic de l'estiu!

BÉJART BALLE LAUSANNE

06/07 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

1 M et variations... Gil ROMAN
Béjart fête Maurice Maurice BÉJART

ORQUESTRA DEL CAPITOLE DE TOULOUSE + IRÈNE THEORIN

08 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Tugan SOKHIEV, director musical

DIDO AND AENEAS

DE PURCELL Òpera-semiescènificada

15 JULIOL | ESGLÉSIA DEL CARME
ACADÈMIA BARROCA EUROPEA D'AMBRONAY
Paul AGNEW, director musical

LA STRAORDINARIA VITA DI SUGAR BLOOD

DE DEMESTRES Versió concert

20 JULIOL | ESGLÉSIA DEL CARME

Òpera dolça sense sucre

LA BELLA I LA BÈSTIA

TXAIKOVSKI MALANDAIN
28 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL
MALANDAIN BALLE BIARRITZ
ORQUESTRA SIMFONICA D'EUSKADI

JULIETTE BINOCHÉ & ALEXANDRE THARAUD

HOMMAGE À BARBARA
"VAILLE QUE VIVRE"

29 JULIOL | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Units pel record de Barbara

PRETTY YENDE

2 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

La veu que arriba fins a les estrelles

IGNASI CAMBRA

Recital de piano

3 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

CHOPIN, GRIEG i GRANADOS: música en
temps convulsos

AINHOA ARTETA & ORQUESTRA VICTORIA DE LOS ÀNGELES

4 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

Puccini, univers en fement
Pedro PARDO, director musical

JULIA LEZHNEVA

5 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

From baroque to belcanto

GREGORY KUNDE

6 AGOST | ESGLÉSIA DEL CARME

L'extraordinari tenor en una nit única

MADAMA BUTTERFLY

DE PUCCINI

07/09 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Ermonela JAHO, Bryan HYMEL, Carlos ÀLVAREZ,
Gemma COMA-ALABERT,
Joan ANTON RECHI, director d'escena
Dan ETTINGER, director musical
BILBAO ORQUESTRA SIMFONIKOA
COR DEL GRAN TEATRE DEL LICEU

JAMES RHODES

11 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

ACOSTA DANZA

CARLOS ACOSTA

17 AGOST | AUDITORI PARC DEL CASTELL

Carlos ACOSTA, director artístic i ballar
Una producció de Sadler's Wells London i Valid
Productions

La nova i enèrgica escena cubana per primera vegada
a Espanya

SCHUBERTÍADA VILABERTRAN 25 ANYS

Ilker Arcayürek
Wolfram Rieger
Cuarteto Casals
Isabel Villanueva
François Dumont
Mario Mora
Matthias Goerne
Alexander Schmalcz
Sarah Connolly
Kate Royal
Christoph Prégardien
Malcolm Martineau
Nicholas Angelich
Javier Perianes
Camerata432
David Puertas
Muriel Cantoreggi
Cor Cambra D. Girona
Pablo Larraz

17/08 | Ilker Arcayürek
Schubert

22/08 | Matthias Goerne
Schumann, Eisler & Wolf

24/08 | Sarah Connolly
Strauss, Zemlinsky, Eisler,
Korngold, Copland & Britten

25/08 | Kate Royal
Schumann, Loewe & Fauré

18, 19, 20, 25, & 26/08 | Quartet Casals
Beethoven | Integral dels quartets per a corda

26/08 | Christoph Prégardien
Schubert | Winterreise

31/08 | Nicholas Angelich
Haydn, Beethoven & Brahms

01/09 | Javier Perianes
Debussy, Falla & Schubert

Del 17 d'agost al 3 de setembre de 2017
www.schubertiadavilabertran.cat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Troba'ns a:

www.palaumusica.cat

93 295 72 00

D. L. B8780-2017

Propers concerts al Palau

Palau Bach

DILLUNS, 29.05.17 – 20.30 h

Cantus Cölln

Konrad Junghänel, director

J. S. Bach: *Motets BWV 225-231* (integral)

Preu: 30 euros

Palau 100 Extraordinari

DIJOUS, 15.06.17 – 20.30 h

**Orquestra Simfònica de Barcelona
i Nacional de Catalunya**

Gabriela Montero, piano

Kazushi Ono, director

I. Albéniz: *Catalonia*

J. Cervelló: *Concerto di maggio* (estrena)

X. Montsalvatge: *Desintegració morfològica
de la 'Partita' de Bach*

E. Granados: *Torrijos* (estrena)

Preu: 35 euros

Palau Piano

DIMARTS, 20.06.17 – 20.30 h

Alexander Melnikov, piano

D. Xostakóvitx: *Preludis i fugues op. 87* (integral)

Preu: 25 euros

Palau 100

DIMECRES, 21.06.17 – 20.30 h

Le Concerts des Nations

Jordi Savall, director

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 39, KV 543*

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 40, KV 550*

W. A. Mozart: *Simfonia núm. 41, KV 551, "Júpiter"*

Preus: 20, 30, 45, 65 i 100 euros

Credits de les imatges: Leticia Moreno: Omar Ayyashi-E. Armani. St. Petersburg Philharmonic Orchestra: Stas Levshin. Alexander Melnikov Marco Borggreve. Jordi Savall: MolinaVisuals.